

Carmen

Dunare

Povestea ta e scăldată-n albastru,
Culoare de regi ce-au știut a dori
S-atingă zenitul, în fugă de care,
Cu-întregul lumesc mustind a-l robi.

Povestea ta nu cunoaște odihnă
- Blestem moștenit din vremuri uitate -
Fără vreun sfetnic să-ți spună, în pilde,
Ce vise-s virtuți și care-s păcate.

Și astfel, mereu, în oricare "mâine"
Zenit și lumesc frământări ne-împăcată
Și-n urlet de oști, în fugă de care,
Tu vezi că-n albastru robești lumea toată!